

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de desembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 9 de maig del 2018 va decidir:

“Que donant íntegrament lloc a la demanda formulada per la XXX, ha de condemnar la cia. asseguradora XXX, XXX, XXX (enlloc de XXX) a pagar a l'agent la quantitat total de 87.156,31.- EUR, augmentada pels interessos legals comptadors des del dia 15 d'abril de 2016 i fins a la total liquidació del deute, així com a satisfer les costes judicials ocasionades segons allò previst al darrer Fonament de dret de la present decisió, a acreditar en període d'execució de sentència.”

II- Contra l'esmentada resolució va formular recurs d'apel·lació la representació processal de la Companyia d'assegurances "XXX" i la Sentència d'aquesta Sala dictada en data 30 d'octubre del 2018 va decidir:

"DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la companyia d'assegurances "XXX – XXX" contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 9 de maig del 2018, que CONFIRMEM íntegrament encara que en aplicació de fonaments diferents, sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada."

III.- La representació processal de la Companyia d'assegurances "XXX" formula incident de nul·litat d'actuacions contra la citada resolució i, en virtut dels arguments que exposa, sol·licita que aquesta Sala acordi la retrocessió de les actuacions al moment anterior a aquell en que es va dictar i en dicti un altre estimant el recurs d'apel·lació de la seva mandant en el sentit instat per ella o, subsidiàriament, acordi la retrocessió de la causa al moment de dictar Sentència per part de l'Hble. Tribunal de Batlles, instant-lo a dictar Sentència amb altres fonaments per tal de que les parts puguin tenir opció al corresponent recurs en base als fonaments de la Sentència que aquest darrer dicti.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia Amat Llari

FONAMENTS DE DRET

I.- L'apartat tercer de l'article 18 bis de la Llei de modificació de la Llei Transitòria de Procediments Judicials de data 22 d'abril del 1999 permet plantejar l'incident de nul·litat d'actuacions contra resolucions fermes quan en el procediment en el què s'hagin dictat s'hagués produït una vulneració del dret fonamental a la jurisdicció tutelat per l'article 10 de la Constitució andorrana.

II.- En el cas present, la part que promou l'incident argumenta, com a primer motiu del mateix, que l'article 3.4 de la Llei andorrana que regula l'actuació de les companyies d'assegurances disposa que la legislació aplicable en aquesta matèria serà, en tot cas, l'andorrana i en ella no es contempla una

norma com la que recull l'article 17 de la llei espanyola 50/1980 de 8 d'octubre del contracte d'assegurança, que la Sentència objecte del present incident aplica indegudament, ja que per resoldre el present litigi calia tenir en compte, exclusivament, les normes recollides a la pòlissa d'assegurança signada per les parts, però aquest motiu no es pot estimar.

En efecte, per un cantó s'ha de tenir en compte que, com destaca l'article 1 de la llei andorrana de 11 de març del 1989 reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, les seves normes tenen per objecte establir els requisits i garanties necessaris per a l'exercici professional de les activitats d'assegurances i cobertura de risc al Principat, de tal manera que les normes substantives relatives al contracte d'assegurança que en ella es contenen són molt escasses. Per un altre cantó, al contracte signat en el seu dia les parts es sotmeten a la Llei espanyola 50/1980 de 8 d'octubre, com es dedueix de la menció que es fa en aquest sentit al foli 73 de les actuacions, i aquesta submissió no és contrària a l'ordre públic andorrà i és en certa manera lògica quan es tracta d'un contracte d'adhesió i la companyia asseguradora és espanyola. Finalment, l'article 17 de la citada Llei disposa que l'assegurat, o el prenedor de l'assegurança ha de fer ús dels mitjans al seu abast per minorar les conseqüències del sinistre i les despeses que s'originin pel compliment d'aquesta obligació, sempre que no siguin inoportunes o desproporcionades als béns salvats i aquestes seran a càrrec de l'assegurador fins al límit fixat al contracte i aquesta norma s'aplicaria igualment, encara que no ho fos la norma espanyola, en virtut del principi de bona fe que han de respectar els contractants d'acord amb allò que disposa el Digest 16,3,31pr. vigent al Principat, ja que no seria just, ni equitatiu que l'assegurat no fes tot el possible per disminuir els efectes d'un sinistre si això estava en les seves mans i tampoc ho seria que la companyia d'assegurances no el compensés per aquestes despeses que disminuïen, o intentaven fer-ho, les que ella hauria hagut de suportar si l'assegurat no hagués actuat.

III.- Argumenta igualment la recurrent que ella mai ha admès pagar despeses com ara analítiques, sondejós o informes, com afirma la resolució d'aquesta Sala. No obstant, la disposició de la companyia asseguradora a fer-

se càrrec d'aquestes despeses es va manifestar de forma extrajudicial i en seu de conclusions de primera instància, com es recull al tercer fonament de dret, segon paràgraf, de la resolució dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 9 de maig del 2018 i com es dedueix igualment del que es manifesta en la conclusió sisena del seu recurs d'apel·lació.

IV.- Defensa igualment que la Sentència d'aquesta Sala confirma la de instància en base a uns fonaments diferents als que aquesta recull, raó per la qual estima que procedia o bé desestimar el recurs, o bé acordar la nul·litat de les actuacions per tal que l'Hble. Batlle dictés una nova Sentència front a la qual la seva mandant hagués pogut formular recurs i en no fer-ho s'havia vulnerat el seu dret a un procés degut, però tampoc es pot estimar aquest motiu.

En efecte, el que no es pot fer en alçada és modificar els fets en els què es fonamenta la Sentència recorreguda, però el Tribunal és lliure d'aplicar als mateixos els fonaments de dret que estimi oportuns i els recursos que es presenten s'han de dirigir contra els fets que el Tribunal declara provats i no pas contra uns fonaments de dret que es presumeix que aquest coneix en virtut del principi *iura novit curia*.

V.- En desestimar-se l'incident, procedeix imposar les costes generades per ell a la part que l'ha promogut en virtut d'allò que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat formulat per la representació processal de la Companyia d'assegurances "XXX" contra la Sentència dictada

per aquesta Sala en data 30 d'octubre del 2018, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquest incident a la part que l'ha promogut.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-